

BORDER POSTEN

ISSN 1396-5808

Nr. 28 December 2003

Dronning Emmy

Af Ulla Petersen

Emmy (Borderhouse Emily Rose) var MIN hund. Hun var håndplukket, fordi jeg faldt for hendes far (Leo), hun blev DKCH 1½ år + 1 dag gammel, hun blev DKJCHG. Hun var STJERNEN. Hun var ikke den store avlstæve, men hendes søn Oscar (Border to Border New Year's Knight) er en tro kopi af sin mor på udstilling og grav – men heldigvis ikke i sit temperament. For uanset Emmys fortjener måtte jeg også erkende, at der var én negativ side – hun er ekstremt dominerende, og ville hun ikke acceptere en anden hund i huset, fik den ikke ro før den var væk. Så det lagde nogle begrænsninger på vores muligheder for at udvide hundeholdet ☺.

En ting er at erkende, at det forholder sig sådan, en anden at drage den næste konklusion – nemlig at det måske burde overvejes at skille sig af med hunden. Og den tredje faktisk at gøre det. Hvem vil have en tæve på over 8 år, og kan hun overhovedet affinde sig med skiftet?

Vi prøvede, og det lykkedes. Læs den nye ejers historie her.

Paul Rasmussen

I mange år har jeg vidst, jeg ville ha' hund igen, NÅR jeg fik tid.

I august blev min tid sat i relief, da jeg fik en lungeinfektion, som kunne være livstruende, men heldigvis viste sig "bare" at være en ondartet virus.

Inden jeg fik vished svor jeg, at hvis det viste sig ikke at være livstruende, VILLE jeg ha' min hund "nu", og jeg satte turbo på research.

Jeg "faldt" undervejs over Borderterrieren og blev hurtigt sikker på, at dén var hunden for mig.

Jeg søgte alle vide vegne på nettet, og jeg fik megen hjælp og flere gode kontakter.

På et tidspunkt var jeg i Kolding for at opleve en border arbejde med agility. SÅ var jeg helt overbevist. Min næste hund SKULLE, MÅTTE og KUNNE KUN blive en border terrier.

En dag var jeg på besøg på en kennel med border terrier-opdræt. Ikke for at købe hvalp, men fordi jeg ville vide så meget om racen som muligt.

Efter lang tids dejlig hundesnak fik jeg at vide, at Border to Borders DKCH, DKJCHG Borderhouse Emily Rose søgte det perfekte sted for sit otium, og at hun var 8 år. Et eller andet sted var jeg "solgt" ved tanken, så jeg foreslog at lade min mailadresse gå videre, så der kunne skabes en dialog med Emmys familie og mig.

Samme aften var der kontakt både via telefon og mail. Jeg følte mig stadig solgt, men min fornuft holdt igen. Man skal jo ikke kaste sig ud i noget med lukkede øjne.

Næste dag ringede jeg for at høre, om jeg hurtigt kunne låne hende på prøve, og allerede dagen efter tog jeg til Roskilde for at mødes med Emmy og hendes far og mor.

Vi fandt et hyggeligt sted, hvor vi kunne sidde og sludre om "alt" vedrørende dét at være hundemenneske og med Emmy som det naturlige midtpunkt.

Jeg havde "snydt" og taget lidt mundgodt med til Emmy - det virker hver gang! Så Emmy havde ikke noget imod at sidde på skødet af mig.

Vi fik snakket en del, og inden der var gået 2 timer sad jeg i toget på vej mod Odense - MED Emmy "på prøve". Pludselig var jeg "bonusmor på prøve"!

Emmy og jeg faldt fuldstændigt i hak med det samme. Hun føler sig fuldstændigt hjemme, og i går [to dage efter, red.] ringede jeg så til *Kennel Border to Border* og meldte ud, at jeg ikke var i tvivl. Emmy og jeg trives så godt sammen, at jeg gerne permanent vil være bonusmor.

Forløbet fra første kontakt til denne beslutning er meget kort; faktisk kun 4 døgn, men der er ikke den mindste tvivl i mit sind.

Somme tider skal man følge sine instinkter i stedet for at lytte efter Janteloven.

Emmy er glad og kærlig inden døre og meget nysgerrig uden døre, og jeg - jeg er "bare" meget glad.

Anden del - hverdagene har indfundet sig.

Jeg ved ikke, hvor længe hvedebrødsdage varer, men nu har Emmy og jeg levet sammen et stykke tid, og det går rigtigt godt.

Den hektiske nyforelskelse (fra min side) har fundet et roligt leje.

Det er jo ikke uden spænding at overtage ansvaret for en hund, der er over 8 år gammel.

Men Emmy

har fra start opført sig som om hun altid har boet her. Nej, hun har ikke så mange valgmuligheder, men jeg oplever ikke en hund, der virker trykket at omstillingen.

Det var fra start slet ikke inde i mine overvejelser at få en gammel hund. Jeg havde regnet med at skulle ha' en hvalp - og var indstillet på 2-3 år, med hvalpe- unghunde-rod. En hund, jeg kunne præge fra start, så dén og jeg kunne få en tilværelse, der passede sammen.

HVIS jeg skulle ha' en "brugt" hund, skulle den højst være 1½ år gammel og ikke alt for forvirret efter fejlplacering og internatophold - så da jeg blev spurgt, hvordan jeg så på at overtage en 8 år gammel hund, måtte de små grå på overarbejde.

Hvorfor skulle denne hund omplaceres?
Hvordan var den præget fra det hjem, jeg skulle ha' den fra?

Hvordan ville den reagere på en omflytning?
Hvordan var ejernes forventninger om, hvordan deres hund skulle ha' det i fremtiden?

De tre første spørgsmål er besvaret i ovenstående, men det sidste spørgsmål har jeg osse fået besvaret.

Forventningen var, at deres Emmy skulle bo et sted, hvor hun kunne nyde sit otium efter flotte præstationer gennem mange år. Et hjem hvor HUN er i centrum. Et hjem, hvor der ville blive taget hensyn til hendes "personlighed".

Og Emmy ER i sandhed en "personlighed".

Hun er frygtløs.

Hendes selvværd er toptrimmet.

Hun er nem at have med alle vegne.

Hun er hurtig, vaks, årvågen og livlig.

Hun fornægter sig ingen fornøjelser.

Hun er charmerende - ikke kun herhjemme.

Hun har inden døre taget alt i besiddelse som sit eget.

Hun stiller krav (ikke forespørgsler) om at få opfyldt sit kontaktbehov.

Hendes adfærd er i sandhed er en dronning værdig. Så her i huset er hun ikke "pensionisten Emmy".

Hun er intet mindre end **Dronning Emmy!**

Som alle (tror jeg) andre bordere, er hun overbevist om, at hun dør af sult, hvis hun ikke får noget at spise hele tiden - og helst i rigelige mængder. Appetitten fornægter sig ikke. Hendes behov for hygge fornægter sig heller ikke. Hun sidder gerne på skødet, når jeg (som nu) sidder ved tastaturet. Det besværliggør dét, at ramme de rigtige taster,

men til gengæld elsker jeg selv dette hyggeri, så jeg tager gerne dette tastebesvær med.

Udendøre vækkes hendes instinkter, og hun er straks obs. på alt hvad der rører sig i krat og under løvfald. Hendes egenskaber som jagtchampion kommer tydeligt til udtryk. Hun har flair for at opsøge alt hvad der ligger længere væk end 5 meter, og da jeg ikke vil risikere at miste hende, har jeg hende ALTID i snor. Hun har til gengæld fået en "langline", så hun kan få bare et minimum af følelsen af "frihed". Det resulterer så osse i, at jeg bliver inviteret med ind i alskens krat ... det værste hun har budt mig er dog en udflugt ind i et brombærkrat! Så må jeg sætte den almindelige line på hende, mens den anden bliver løsnet og "rodet ud" igen.

Jeg har altid ønsket en hund, der havde selvværdet på rette plads og som samtidig gerne ville sofahygge - og gerne meget, når tiden var til det.

Så Emmys egenskaber må i sandhed siges at opfylde mit hundebehov til fulde. Jeg har fået en opmærksom, vågen, glad og kærlig "kontubernal" med et meget stort hyggegen.

Der er jo osse et forløb mellem Emmys forældre og mig. Der har været (og er) en utroligt god og givende kontakt, så det har været "smertefrit" at overtage deres guldklump.

Emmy har efterfølgende mødt sin mor og far, og det forløb stille og roligt uden tegn på dagligt savn, hvilket er meget beroligende for mig. Det tyder på, at jeg gør mit job godt nok.

I min verden vil Emmys forældre altid være Emmys forældre. Jeg er glad for - oven i - at kalde mig bonusmor. Bonus er jo noget ekstra, man får.